

„Očekávám vás v nebi“
(Sv. Jan Bosko)

Oznamujeme Vám,
že Pán života a smrti k sobě povolal
v úterý 20. 12. 2011
našeho spolubratra, kněze Kristova

P. Karla Tinku

salesiána Dona Boska

S naším spolubratrem se rozloučíme
chvilí tiché modlitby a osobního poděkování
v kostele sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně,
kde bude rakev vystavena od 8,00 do 10,30 hod a při mši svaté
v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Zlíně – Jižních Svazích
v úterý 27. prosince 2011 ve 12,00 hod.

Poté bude uložen do kněžského hrobu ve Zlíně – Mladcové

Prosíme o vzpomínku v modlitbách.

Prosíme, abyste místo květinových darů podpořili nějaké dobré dílo

Spolubratři salesiáni
Okružní 5430, Zlín

Salesián otec Karel Tinka

Otec Karel se narodil v ukrajinském Kyjevě. Ještě když byl dítětem, se rodina přestěhovala na Moravu do Strání, kde bydleli rodiče z otcovy strany. Se salesiánským dílem se seznámil v roce 1931 ve Fryštáku, kde začal studovat střední školu. V roce 1937 složil po ročním noviciátě první sliby na Slovensku ve Sv. (Hronském) Beňadiku. Teologická studia dokončoval v Ostravě a v roce 1947 byl v Oseku u Duchcova vysvěcen na jáhna a kněze. Do roku 1950 pak působil v Praze jako katecheta a zároveň studoval na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy (režim mu dovolil složit pouze první státnici). Od dubna do září 1950 byl internován v Oseku, do roku 1954 byl u PTP. Po propuštění byl tajně jmenován provinciálem, jak se tehdy říkalo inspektorem české provincie SDB.

Otec Tinka pak pracoval 2 roky jako zedník. 7. listopadu 1956 byl ale zatčen, nespravedlivě odsouzen a ve vězení v Jihlavě, Hradci Králové, Litoměřicích a především Valdicích postupně strávil 4 roky. Po propuštění se v Otrokovicích vyučil elektrikářem, a v roce 1962 dokonce složil mistrovskou zkoušku. Do roku 1968 pracoval jako elektrikář, než se podařilo, že byl na farním úřadě ve Zlíně zaměstnán jako údržbář. Jako kněz nesměl veřejně působit. Přesto se odvážil především zpovídat (do zповědnice není vidět) a celou tu dobu sloužil mši sv. v neděli od půl dvanácté, „protože v tu dobu byl již církevní tajemník u oběda“, jak sám dodával.

Po roce 1990 se ve Zlíně i přes nepříjemný revmatismus a bércové vředy obětavě pustil do kněžské služby v jedné z největších farností v republice, kterou převzali salesiáni. Neúnavně se věnoval přípravě snoubenců, rodičů před křtem dětí, vedl farní agendu. Roku 1998 byl za své mnohaleté zásluhy odměněn Cenou města Zlína. V roce 2000 byla zahájena stavba kostela a střediska mládeže na Jižních Svazích. Celý svůj důchod věnoval měsíc co měsíc na stavbu, můžeme jej tak považovat za největšího dobrodince celého díla. Když se v roce 2006 salesiánská komunita přesunula do nového areálu na Jižních Svazích, přestěhoval se zde i otec Karel s jasným konstatováním: „Jsem přece salesián.“

Ve farnosti Panny Marie Pomocnice křesťanů se dál angažoval především v kanceláři a ve zповědnici, kde byl ještě začátkem adventu nástrojem Božího milosrdenství, laskavosti a jemného humoru. Poslední den svého života prožil jako vždy. Pomodlil se s námi ranní chvály, koncebroval mši svatou, společně jsme poseděli u snídaně. Jen do kanceláře už nešel, síly docházely... na věčnost se odebral večer 20. prosince.

Děkujeme otci Karlovi za jeho věrnost v povolání, za ochotu převzít zodpovědnost v hodně těžkých dobách, za poctivost a obětavost v kněžské službě a duchovní správě, za pozornost k nám, kdo jsme s ním mohli žít v jedné komunitě, ale také za jeho osvobozující humor...